

OBSAH

VĚNOVÁNÍ	5
BY SLOUŽILO ZA PŘEDMLUVU	7
BY SLOUŽILO ZA ROMÁN	15
I Slečna Anna de Lenclos byla jedinou dcerou .	17
II Paní de Lenclos byla osoba ctnostná	17
III Mladá Ninon vkročila do společnosti	18
IV Nikdo toho nezasloužil více než ona	19
V Jestliže se podívovali ti, kdož ji dobře znali .	20
VI Spěchám prohlásiti	21
VII Mezi těmi, kdož se dvořili	22
VIII Pan de Coligny měl tedy dosti štěstí	22
IX Není pochyby, že nedospěla	24
X Bylo to krátkou dobu na to, co	27
XI To se nelíbilo velkopřevorovi vendômskému .	29
XII Ještě závažnější osobnost	29
XIII Ale Ninon	30
XIV Desyveteaux zmizel	31
XV Ninon zanechala úplně	33
XVI Sladkost všech rozkoší	34
XVII Její zásliby sledovaly dosti rychle za sebou .	34
XVIII Kardinál de Richelieu byl mrtev	35
XIX Poněvadž Ninon znala	36
XX Pan de Vassé pořádal tehdy v počest Ninoninu	37
XXI Pan de Vassé byl by rád	38
XXII Proslulost Ninonína	39
XXIII Brzy následovaly zmatky ve veřejných záleži- tostech	40
XXIV Ninon měly tehdy za milence	41
XXV Konečně se navrátili	42
XXVI „ <i>Setkají se. líbí se sobě, milují se . . .</i> “ . . .	43
XXVII Ninon přijala jiného milence	44

XXVIII	Pan de Lenclos se shledal se svou dcerou	44
XXIX	Uvádím-li, že	45
XXX	Staňme, bychom uvážili	46
XXXI	Srdce to bylo lehkomyšlnější než kdy jindy	46
XXXII	Chapella naopak	47
XXXIII	Ještě jednu anekdotu	48
XXXIV	Paní de Sévigné měla málo sympathie	49
XXXV	Nyní měl bych	51
XXXVI	Viděli jsme, že Ninon	52
XXXVII	Ninon byla by měla mnoho na práci	53
XXXVIII	Ninon přijímala ve svých salonech	54
XXXIX	Rytíř de Villiers měl duši	55
XL	Takové pohnutí utišilo velice	58
XLI	Přenechám na chvíli slovo	60
XLII	Slečna de Lenclos bydlila tehdy	61
XLIII	Slečna de Lenclos bydlila tehdy	63
XLIV	Slečně de Lenclos bylo sedmdesát devět let	64
XLV	Ale zdraví slečny de Lenclos	65
XLVI	Nabídla se jí útěcha náboženství	66
XLVII	„ <i>Smrt jest úkonem života . . .</i> “	67
XLVIII	Kolem měsíce listopadu roku 1751	67

